

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 228/2016
23.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела ситне крађе из члана 210. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Д.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 39 К 236/2014 од 04.08.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу ЗКж бр.362/15 (2014) од 09.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 23. марта 2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. - адвоката Д.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 39 К 236/2014 од 04.08.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу ЗКж бр.362/15 (2014) од 09.11.2015. године у делу у којем се односи на повреду закона из члана 439. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу 39 К 236/2014 од 04.08.2015. године, окривљени С.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела ситне крађе из члана 210. став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушалног износа у корист буџетских средстава суда, уплати износ од 2.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу ЗКж бр.362/15 (2014) од 09.11.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.М. -

адвоката Д.Ђ., а пресуда Основног суда у Пожаревцу 39 К 236/2014 од 04.08.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.М. - адвокат Д.Ђ., због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је правноснажном пресудом учињена повреда закона на штету окривљеног и донесе пресуду којом се правноснажна пресуда преиначава у ослобађајућу, јер дело за које је осуђен није кривично дело.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Позивајући се на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, бранилац окривљеног С.М. у захтеву за заштиту законитости наводи да дело због којег је окривљени оглашен кривим по закону није кривично дело. С тим у вези, у захтеву се истиче да је у изреци правноснажне пресуде описано извршење кривичног дела из члана 210. КЗ у покушају, обзиром да до одузимања имовине у конкретном случају није ни дошло, те да је према одредби члана 30. став 1. КЗ кажњив само покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, па како је за кривично дело из члана 210. КЗ прописана новчана казна или затвор до шест месеци, то према ставу браниоца окривљеног кривично дело због којег је окривљени оглашен кривим по закону није кривично дело, а због чега је окривљеног ваљало ослободити од оптужбе.

Изложени наводи захтева се, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени С.М. је критичном приликом одузео туђу покретну ствар, власништво оштећеног ПД „Т.“ К., на тај начин што је неопажено одузео 4 пластична балона запремине око по 5 литара нафте, укупно око 20 литара нафте у вредности од 3.000,00 динара на штету оштећеног, у намери да присвајањем одузете нафте прибави себи малу противправну имовинску корист.

Како према одредби члана 30. став 1. КЗ покушај кривичног дела постоји када учинилац са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не

доврши, имајући у виду да из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени критичном приликом од оштећеног одузео 4 пластична балона (укупно 20 литара) нафте, вредности 3.000,00 динара, дакле да је у конкретном случају рач о довршеном кривичном делу, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је правноснажном пресудом учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, јер су у изреци пресуде јасно наведена сва обележја извршеног кривичног дела ситне крађе из члана 201. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, одбачен је као недозвољен.

Ово стога што се у осталом делу захтевом за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП истицањем да је изрека правноснажне пресуде противречна самој себи, да уопште нема разлога, те да су разлози изнети у побијаној пресуди нејасни и у знатној мери противречни, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа указивањем да је правноснажна пресуда заснована на исказу сведока И.Ђ. који се не може прихватити као истинит, да у току поступка није доказано да ли се у балонима налазила нафта или нека друга течност, нити је доказано да 20 литара нафте износи 3.000,00 динара, а због чега је према ставу браниоца, сходно члану 16. ЗКП, суд био у обавези да ослободи окривљеног од оптужбе због недостатка доказа.

Како окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), захтев за заштиту законитости може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74 члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4.) ЗКП учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом, имајући у виду да у осталом делу захтева бранилац окривљеног указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, из којих разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП подношење овог ванредног правног лека није дозвољено окривљеном и његовом браниоцу, то је у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. одбачен као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, те на основу члана 485. став 4. у вези са чланом 487. став 1. тачка 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.